

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred dva kroni za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Nekaj za društva.

(Piše mladenič A. R.)

Minili so časi, ko so se slovenski možje shajali samo tupatam, zbirali le za časa volitev v državni ali deželni zbor, poagitirali med seboj in vsak v svojem ožjem krogu, potem pa zopet mirovali, da ne rečemo, spali do prihodnjih volitev. Danes je, kakor po vsem Slovenskem, tako tudi na zelenem Štajerskem prav živahno politično gibanje; saj ne mine mesec, ki ne bi zabelježil kakega važnejšega zborovanja.

Političnemu življenju pa je neizogiben temelj splošna in stanovska izobrazba naroda. Le-to pa zasleduje in pospešuje nepolitična društvena organizacija, ki hoče slovenski narod povzdigniti do nujno potrebne narodne omike in samozvesti.

Društveno življenje je potrebno

in zato mora biti skrb zvestih rodoljubov, da, kjer se društvenega gibanja sploh ni, da se kar najhitreje oživi, kjer pa že je, da ne peša, marveč se razvija, cvete in rodi plodonosne blage sakohe. Zato ne puščajmo vnevar ljudske izobrazbe v društvih, zakaj le narod, ki je izobražen, ima v sebi moč, da se ohrani, napreduje in krepi.

Izobraževalnih društev še sploh ni

po mnogih krajih naše zelene Štajerske. Letošnji društveni koledarček po dekanijah našteva, koliko župnij še je, ki jim je prepotrebno društveno življenje še popolnoma neznano. Rodoljubi ne spite vendar, ampak vzdramite se, poučujte ljudstvo v društvih, da ob času, ko se mora resno in možato pokazati v javnosti, ne bo prišlo v roke brezvestnih pustolovcev, sebi v kvar, svojim poklicanim voditeljem pa v grdo sramoto. Ravno zadnje državnozbornske volitve so živja priča, kako neomahljivo stoji in kako neustrašeno se poteguje narod za svoje svetinje, za svoja načela, če je probujen, izobražen. Kjer ni društvenega življenja, je dobra stvar propadla.

Društva naj ne spijo,

kjer so že ustanovljena! Vzrok spanja je večinoma odbor s predsednikom na čelu. So gotovi ljudje, ki bi bili v dno srca užaljeni, če se jih ne bi volilo na častna mesta v društvu, kadar pa so izvoljeni, pa ne izpolnjujejo svojih dolžnosti, ne storijo ničesar v prid društva, če pa vsako četrtoletje kaj storijo, pa navadno le za to, da se obesi na veliki zvon, da se v javnosti hvalijo. Mnogi mlačneži v odboru naših nepolitičnih društev se izgovarjajo, da ima društvo

premalo udov, da torej ne morejo dovoljno in uspešno delovati in da sploh ne morejo doseči tega, kar se zahteva. Majhno število udov pa ni nobeden izgovor za lenarjenje. Čim manjše je število udov, tem lažje in uspešnejše se deluje. Treba je le malo dobre volje in požrtvovalnosti, česar, žal, prepogosto manjka. Ne trdim, da gre vse gladko in lahko izpod rok, saj so povsod ovire in močne zapreke na poti, posebno, ko se gre za dobro, obče koristno stvar. A ovire nam ne smejo vzeti poguma. Kaj rado se nam dozdeva, da nam je zavaljeno čez pot mogočno hrastovo deblo, a je le slabotna slamina bilka.

Društva naj prav delujejo

v dosego svojega namena! V mnogih krajih stoje društva sedaj na dobrih nogah. Društvena predavanja, zabavne prireditve, igre, vse se mora hvalliti, a sedajni krmilarji kaj radi pozabijo, da ne bo društvo vedno v njihovih rokah. Sedaj je vse na njihovih ramah, a oni ne skrbijo za potrebni naraščaj, ki bi prevzel vodilno mesto v društvu. Četudi odbor izborni deluje, v ozadju mora imeti vedno dovolj mladih, živahnih, za društvo vnetih ljudi, ki takoj vstopijo v vrzel, ki je nastala, če je zmanjkal kdo izmed delavcev. Da društvo ne občuti udarca, če danes ali jutri zmanjka tega ali onega, je treba društvenike pripraviti, jim pravočasno vcepiti zavest, da je vsak posamezen član nekako odgovoren za vse društveno delovanje, da ima vsakdo, kakor pravice, tako tudi resne dolžnosti do društva. Naj jih bode vedno nekaj pripravljenih, ki poznajo dobro odborovo delovanje, društvena pravila, društveni zakon. Le tako je ne samo obstoj društvu zagotovljen, marveč tudi napredek izobraževanja zasiguran.

Društvene prireditve ne smejo biti samo zabavne,

dasi je nujno potrebno, da se društvenikom zraven izobrazbe včasih nudi tudi zanimiva in vesela zabava. Zabava mora biti, in malo privlačne sile bi imelo društvo, v katero nikdar ne prisije žarek veselja. A poštena zabava bodi le prijetni okrasek, recimo srčkan okvirček k sliki resnega,okusnega dela. Vsaka društvena prireditev imej zdravo jedro! Bodi pa mladina, ki se takih prireditev pretežno udeležuje, tudi pod dobrim nadzorstvom, naj ne pohaja ponoči sama-sebi prepuščena domov, kar veliko škoduje ugledu našega delovanja.

Izperimo, da, zacelimo rane v društvenem življenju in korakajmo pogumno naprej, saj vemo, da se na en mah hrast ne podere, in da se z enim korakom ne pride na vršac hriba. Če bo naša last izobrazba, bo naša tudi zmaga!

 Mladenci! „Naš Dom“ naj roma od rok do rok!

Okoli po svefu.

Napad na šaha.

Teheran. Perzijski šah se je dne 28. febr. ob 3. uri popoldne z velikim spremstvom peljal na svoje posestvo v Došantefu. Šah je sedel v navadnem vozu, ki je vozil za avtomobilom. Ko so bili v neki ozki ulici na koncu mesta, je nekdo vrgel s strehe neke hiše dve bombi. Ena se je razletela v zraku, druga pa je padla pred avtomobilom na tla ter raztrgala in ranila mnogo ljudi. Šahovega voza niso zadeli koščeki bombe. Šah je, ves bleđ, skočil z voza ter se podal v bližnjo hišo, ki se je pred njo postavila močna straža. Odtod se je čez nekaj časa vrnil v palačo. Policija je preiskala vse bližnje hiše ter zaprla mnogo ljudi. Praviijo, da sta napadaleca zbežala po strehah. Trdi se tudi, da je v napad zapletena cela vrsta ljudi, ki so bili porazdeljeni ob poti, po kateri se je imel pripeljati šah. Zatrjuje se tudi, da se je na šahov voz tudi dvakrat ustrelilo.

Delegacije so sklenile svoja zasedanja.

Hrvaški list v Avstraliji. V Aucklandu v Novi Zelandiji izhaja hrvaški list „Napredak“, ki se tiska brez ž, č in ć, ker v tiskarni nimajo teh črk. Izgleda malo čudno, vendar je razumljiv.

Volitve v sabor na Hrvaškem. Najnovejša poročila izkazujejo: Izvoljenih je 23 članov hrvaške stranke prava, 15 samostojnih Srbov, 4 naprednjaki, 8 avtonomistov in en neodvisen član koalicije. Hrvaško-srbska koalicija ima 52 poslancev. Dalje je izvoljenih 23 Starčevićancev, 1 samostojni Starčevićanec, 1 Pangerman, 1 Unionist, 2 radikalna Srba, 2 pristaša seljaške stranke. Treba je še pet ožjih volitev, ena volitev je sistirana.

Deželnozborske volitve na Češkem. Dozdaj je za deželni zbor v kmečki in mestni skupini izvoljenih izmed Čehov: 25 mladočehov, 1 samostojni mladočeh, 1 staročeh, 38 agrarcev, 1 samostojni agrarec, 2 divjaka, 1 katoliški narodnjak, 2 državno-pravnika. Izmed Nemcev: 11 naprednjakov, 9 od nemške ljudske stranke, 14 radikalcev, 3 Schönerianci, 2 krščanska socialca, 12 agrarcev, 1 samostojni agrarec, 4 divjaki.

Avstrijska vlada namerava ustanoviti na Dunaju italijansko fakulteto.

Avstrijski zunanji minister Aerenthal je v delegacijah povedal, da namerava Avstrija zidati Sandžak-železnico skozi Turško. Vsled tega je nastal krik po vseh izven-

avstrijskih listih, ker se bojijo, da bo Avstrija zadobila s tem preveliki vpliv na balkanu.

Državni zbor bo sklican na dan 17. marca; ob veliki noči se zasedanje prekine.

Nekdanji finančni minister v Brukovem ministertvu Ig. plem. Plener je umrl.

Avstrijsko jubilejno romanje v Rim. O priložnosti zlatega mašniškega jubileja Njih Svetosti papeža Pija X. odrine v torek po Beli nedelji, dne 28. aprila 1908 poseben vlak iz Beljaka v Rim. Romarji obiščejo Padovo, Bolonijo, Loreto in Asisi, ter ostanejo 6 dni v Rimu. Celotni stroški znašajo: V I. razredu 378 kron; v II. razredu 259 kron; v III. razredu (na železnici v Italiji II. razred) 197 kron 50 vinarjev. V teh cenah je všteta: voznina z železnico tja in nazaj (Beljak—Rim—Beljak), popolna oskrba (stanovanje in na dan 3 krat zadostne hrane) v Padovi, v Bolonji, v Loretu, v Asisih in 6 dni v Rimu; prosta vožnja z vozovi ter vodniki. Zglasiti se je treba najkasneje do 25. marca 1908 na škofij-ski odbor v Maribor. Natančnejši sporedi in pojasnila se dajejo brezplačno v kn.-šk. konz. pisarni v Mariboru.

Kranjsko. Pri deželnozborskih volitvah v kmečkih skupinah dne 21. februarja je Slovenska Ljudska Stranka sijajno zmagala na celi črti. Njeni kandidati so dobili 17.446 glasov, nasprotniki le 3.244 glasov. Z ogromno večino izvoljeni deželni poslanci so ti-le: Dr. Šušteršič, Povše, dr. Krek, Demšar, Zabret, Pogačnik, dr. Žitnik, Drobnič, Lavrenčič, Dular, Košak, dr. Lampe, Mandelj, Jaklič, Bartol, Šuklje. V mestih in trgih je bil volilni boj dne 28. februarja. Liberalna stranka se je morala resno boriti za svojo posest. V mnogih krajih so liberalni glasovi nazadovali, nasprotni napredovali. Liberalci so si izvolili sledeče može: Lenarčiča, Pirca, dr. Vilfana, Plantana, dr. Tavčarja, dr. Trillerja. V Idriji je danes 4. marca ožja volitev med dekanom Arko in Engelbertom Gangl. Odločiti imajo socialni demokrati.

Tirolsko. Pri deželnozborskih volitvah so v kmečkih okrajih skozinsko zmagali krščanski socialci s 25 mandati.

Na dunajskem vseučilišču so se spopadli nemški svobodomiselní in židovski dijaki. Na obeh straneh je mnogo krvavih glav. En dijak je zaprt.

Bosensko-hercegovski deželni zbor se bo ustanovil ob priliki cesarjevega jubileja. Vladni načrt določa 146 poslancev, med temi 46 virilistov. Vlada de-

LISTEK.

I. G. Žmavc.

Greh in pokora.

(Iz nemščine.)

1. Pipec.

Pri drugem polku v tretjem švadronu francoske konjice v Alžiru je služil nenavaden trobentač. Njegovo ime bi se glasilo v dobri slovenščini Pipec, katerega lastnik pa ni imel z onim Pipecem, ki smo o njem čitali v Mohorski knjigi „Naši fantje v Bosni“, mnogo ali boljše rečeno nič skupnega. Naš slovenski Pipec je bil dober kuhar, je znal svojemu gospodu opravo lepo čistiti in kar je še takega, a drugače je bil mirna duša, ki ni prizadela nikomur nič žalega, tako da bi še danes gospodarili Turki v Bosni, če bi bili vsi avstrijski vojaki taki, kakor ta Pipec.

Kakor bosenski Pipec, je bil tudi oni v Alžiru na svojem polju popoln mojster. Splošno je bilo razširjeno mnenje, da izvrstno trobenta in tisti, ki so imeli priliko večkrat ali pa vedno občudovati njegovo izurjenost in umetnost, so celo trdili, da je najboljši trobentač v vsej francoski vojski. In v resnici je trobental jako spretno in z dobrim okusom. Trobental je močno in krepko, a poleg tega tako prijetno, da so bili vojaki celo zjutraj, ko jih je budil, čisto očarani in razvneti, kar se vendar zjutraj jako težko zgodi, ker je treba zapustiti ležišče in iti na težke vaje. Ko je trobil opoldne h kosilu, je delo že samo njegovo trobentanje vsem tako dobro, kakor bi se bili že najeli tople juhe, in želodec se je rad zadovoljil z vsemi, tudi najslabšimi jedili. Za pravega bebca bi imeli tistega, kateremu bi se zdel

po tako umetni godbi krompir premalo zabeljen ali pa fižol pretrd.

In vendar je zatrobil naš umetnik, ki mu ni bilo najti nikjer enakega, ob dveh prilikah, katere hočemo ravno zdaj omeniti, tako krivo, da bi se tega sramoval celo najslabši začetnik.

Kakor sem že rekel, je bilo našemu trobentaču Pipec ime. Tako je bil vsaj zapisan pri polku, ker njegovega pravega imena ni poznal nihče, ne sam, še manj pa kdo drug. Poleg imena je stalo v opombi zapisano: „Oče in mati neznana.“ Koliko reve, koliko bede, koliko siromaštva pomeni samo ta kratka opomba, ve vsak sam dovolj.

Ime Pipec je že imel, ko je prišel k vojakom ali pravzaprav že davno poprej, pa ne zaradi tega, ker je bil blizu ali vsaj oddaleč podoben kaki porcelanasti pipi. Pipe so namreč navadna debele in okrogle, on pa je bil suh in slok ter jako dolg. Tudi ni imel imena od tega, ker je bil morebiti slab kakor porcelan; bil je namreč jako košnat in tudi drugače krepke narave. Lice je imel sicer rjavo, kakor je kaka zakajena pipa, a tudi odtod ni dobil svojega imena. Sicer pa je nazadnje vseeno, zakaj so mu dali ravno to ime in ne drugega; glavno je, da so vojaki trdili, da Pipec ne bi mogel dobiti boljšega imena. Bil je namreč strasten kadilec, to je bilo znano; imel je tudi porcelanasto pipo, v katero je bil strastno zaljubljen, a vendar ni nikdar kadil. Da, v desetih letih — tako dolgo je že bil namreč pri tem polku — še ni dal pipe v usta in še ni imel niti peresa tobaka v svojem mehurju. Le od časa do časa in ob gotovih dnevih je privlekel svojo pipo iz sedla, jo željno opazoval, ogladil in očistil ob rokavu, da se je svetila, kakor da bi bila nova, in jo nato zopet opazoval z mnogimi vzdihljaji.

Za tem je morala tičati očitno kaka skrivnost, kakšna pa, tega ni mogel uganiti ali zvedeti

la že zdaj na to, da iz zmernih Hrvatov, Srbov in Mohamedancev dobi vladno večino, ki bi štela neka-ko 50 glasov.

Socijalni demokratje so proti zvišanju davka na žganje.

Ministrstvo za javna dela in obrtne izdelke bo vodil krščanski socialc dr. Gessman. Novo ministrstvo bo sestavljeno iz treh poslovnih skupin. Prva skupina prevzame razne stvari, ki so doslej spada-le v delokrog ministrstva za notranje stvari, kakor zgradbe cest, vodovodov itd. Druga skupina bo skr-bela za pospeševanje obrti, obrtnih poizkusnih zavo-dov in za obrtni pouk. K tretji skupini pripadajo posli, ki se je doslej ž njimi pečal rudarski oddelek poljedelskega ministrstva.

Portugalska kraljica Amalija dobiva nepresta-no pretižna pisma, ki zahtevajo, da kraljica s kra-ljem Emanuelom nemudoma zapusti deželo, ker jih sicer čaka ista usoda, kakor je zadela kralja Karo-la in prestolonaslednika.

Italija bo zopet zgradila ob avstrijski meji ve-liko trdnjavo.

Ruska policija je zasledila zaroto proti veli-kemu knezu Nikolaju in proti ruskim ministrom.

Stališče naučnega ministra Marcheta in pra-vosodnega ministra Kleina je omajeno.

V Maroku blizu Settata je bil napaden en od-delek Francozov, ki si je moral z bajonetom narediti pot skozi sovražnika, da se je mogel vrniti v mesto Buznika. Sumi se, da so Francoze izdali Marokan-ci, ki so jih vodili.

Na Japonskem je nastal nakrat velik denarni polom. Dve veliki banki v Tokio ste propadli, dru-ge so pa v silni denarni zadregi.

Bivši italijanski minister Nasi je bil zaradi goljufije obsojen na 11 mesecev zapora.

Blizu Kapfenberga na Zg. Štajerskem je padla na železniški tir skala, v katero se je zaletel osebni vlak. Kurjača je vrglo ob vrata peči in si je zažgal obe nogi.

V Vilshofen na Bavarskem se je zrušil most čez vodo, ko je bil na njem tovaren vlak. Strojevod-ja in kurjač sta zginila pod ledenimi ploščami na-rasle reke.

V Lvovu so gimnazijci ubili svojega profesor-ja, ker jim je bil nepriljubljen.

nihče, ker trobentač ni rad nikomur odkrival svo-jega srca. Lahko je stanoval po več tednov s tova-riši pod isto streho, pa vendar ni nikdar nihče spra-vil iz njega kake besede, razen morebiti: hm, da, ne. Zgovoren torej Pipec ni bil.

Tovariši so tudi opazili, da ni šel Pipec nik-dar v gostilne, da ni pil niti kapljice vina, piva ali žganja. Tako ubog, da bi si ne mogel privoščiti nikdar niti kapljice pijače, ni bil noben vojak pri polku. Pipec pa je bil dobro plačan polkovni troben-tač, ki je dobil vsak teden svojih šest frankov (sko-raj ravnolito kron), imel vse prosto in še povrh dobival tedensko od polka zavoj tobaka. Kaj je po-čel z vsem tem?

Pipec je hranil in nekateri so celo trdili, da ima že polno nogavico denarja. Sveda ga še nik-dar nihče ni videl in tudi ni znal, kaj Pipec ž njim počne. Le toliko je bilo znano, da si je vzel vsako leto enkrat kratek dopust in se tistokrat podal v Oran in da je dobil vsako leto enkrat debelo pismo iz Francoske. Kadar se je zgodilo zadnje, je šel vse-lej k vojaškemu kaplanu, da mu pismo prebere; bra-ti namreč Pipec ni znal.

Vkljub tem njegovim posebnostim so ga ven-dar vsi radi imeli. Četudi je govoril le malo ali pa nič, je tem več delal, kar sicer ni navada pri dru-gih dobrih trobentačih. Pripovedovali so o njem ce-lo vrsto hrabrih in junaških dejanj. Polovica šva-drona se je imela zahvaliti njemu, da še ni zgubila svojih glav, katere bi bile brez njegovega junaštva v mnogih praskah z beduini že davno ležale po puščavi raztresene.

Pa vkljub vsem tem zaslugam in vkljub temu, da je bil že deset let pri polku, še ni imel nobene hrabrostne svetinje in nobenega zaslužnega križca. Vzrok temu je bilo to, da je imel, predno je vstopil v ta polk, burno preteklost za seboj. Po večerih so

Razgled po domovini.

Velika Nedelja. Neki brezbožnik je v velikone-nedeljski cerkvi siloma odprl škrinjo pri Lurški materi božji ter odnesel denar in ključavnico.

Slovenjgradec. Umrla je spoštovana in pri-ljubljena gđc. Ter. Birtovšek še le 17 let stara. Je-tika ji je končala mlado življenje.

Gornja Radgona. Za cerkvena ključarja sta izvoljena in potrjena: gg. Jernej Škrobár, posestnik in kletar v Gornji Radgoni, in Janez Müller, kmet v Šratoveh; za ubožničarja: g. Janez Lančič, po-sestnik in klepar v Gornji Radgoni.

Nove zadruge. Ustanovile so se posojilnice: v Orehovi vasi (za župnijo Slivnico pri Mariboru), v Sv. Janžu na Dravskem polju, v Koprivnici, v Št. Vidu pri Grobelnem in Laporju ter pašniška za-druha v Gornjemgradu s podružnicami za župnijo Ljubno in Luče. Snujejo se tudi mlekarne v nekate-rih krajih.

Hoče. Sv. misijon imamo tukaj od 1. do 8. marca.

Konjerejci, pozor! Ker je c. kr. ministrstvo za deželno bran zaukazalo nabor 30 državnih plemen-skih kobil in 10 neizvežbanih konjev v vzhodnih pla-ninskih deželah, vršijo se na Štajerskem sledeči konj-ski sejmi: v Brežicah v ponedeljek dne 9., v Ljutomeru v sredo dne 11. in v Bučevcih v četrtek dne 12. sušca, povsod ob 8. uri zju-traj. Natančnejše posameznosti obsega v uradnem de-lu „Graškega, časopisa“ z dne 26. svečana 1908 raz-glašeno oznanilo c. kr. štajerskega namestništva z dne 23. svečana 1908., številka 2 742-1 1908.

Cezanjevci pri Ljutomeru. Pretekli teden smo imeli pomlad. Prijetno je pihljala pomladanska sapica. Pa komaj so prišli prvi znaki mi-le pomladi, komaj so vzkile in vzevetele prve cvet-ke, je zvenela in usahnila druga cvetka... Nebeški vrtnar je utrgal rožico ter jo presadil v svoj rajski vrtec. Nežna cvetka, prvi pomladanski rožici enaka, je bila Julijana Vaupotič. Dopolnila je 14 let tukaj na zemlji, 28. svečana pa se je preselila v lepšo do-movino.

Nihče ti sreče več ne vzame,

ki jo uživaš onkraj jame.

Oh, nas pa skrb mori pekoča,

ker čaka nas še vojska vroča.

17letna deklica se zadušila pod vozom. V po-nedeljek, 17. m. m. popoldne sta peljala hlapca Jož.

si pripovedovali vojaki o njem grozne stvari, pa se-veda vedno le tedaj, če njega ni bilo zraven. Vede-li so namreč, da ima težko roko in da ne vidi rad, če se kdo drug meša v njegove stvari. Vendar pa hočemo mi njegovo preteklost bralcem malo razkriti, da bodo videli na vzgladu, kako lahko en nepremiš-ljeno storjen greh popravi le težka pokora.

2. Rojstvo na cesti, vzgoja v jetnišnici.

Trobentač je bil, kakor smo že omenili, naj-denček. Nek lovec v mali vasi blizu Pariza ga je našel na cesti na pol golega in od mraza skoraj čisto otrplega, ga pobral in zanesel k županu. Ko je župan, ki je bil strasten kadilec, in je imel tudi celo zbirko pip, zagledal loveca z otrokom v rokah, se je jako začudil in vskliknil po svoji navadi: Kak-šnega pipea pa imate spet tukaj? S temi besedami je bil trobentač krščen, in župan ga je dal lovcu v odgojo, ki je dobival za to od občine vsak teden 20 beličev.

Ko je Pipec že znal hoditi, je smel z župano-vo mačko in psom iz iste skleda jesti in v njuni družbi živeti. Vzgojo je preskrbela občina, to je nih-če, in tako se v celem okraju ni nihče zmenil za ubogega najdenčka. Tukaj je dobil kos kruha, tam je vkradel kako kost, spal je, kjer je našel kako le-žišče. Vaški otroci so ga zmerjali in topli, dokler je bil slabši ko oni, potem pa je on njih zmerjal in te-pel. Med takimi opravili je zrastel in dosegel šest-najsto leto, a vendar ni znal nič o Bogu in družini, o pravicah in dolžnostih poštenega človeka. Kratko-malo, on je znal o vsem tem ravno toliko, kolikor ostale pipe v županovi zbirki; bal se ni ničesar dru-gega kakor šibe ali palice, ljubil pa ni nič drugega kakor svojo prostost. Po svoji naravi ni bil slab ali hudoben, manjkalo mu je le vzgoje.

Krivec in Jurij Pesek voz sena iz Starega loga v Gorice. Krivec in Pesek sta šla pred vpreženo živino; 17 letna delavka Terezija Hleb, ki je pri nalaganju sena pomagala, je šla poleg voza. Na nekem precej nevarnem mestu se je pa voz zvrnil in je pokopal imenovano deklico pod svojo težo. Še-le po daljšem naporu so deklico izrekli izpod voza — mrtvo. Voz jo je potisnil v jarek poleg ceste, kjer jo je zadušila voda. Voznika se bodeta morala najbrže radi neprevidnosti zagovarjati pred sodnijo.

Ljutomer. V sredo, dne 19. februarja sta bila poročena gđc. Irma Rapičeva in g. Friderik Zemljč. Mlademu paru vse najboljše!

V Ljutomeru je razpustilo okrajno glavarstvo sedanje predstojništvo, nadzorstvo in razsodišče okrajne bolniške blagajne.

Na Podbrežju pri Ptujju je bil pretep in poboj. En fant je bil takoj mrtev. V tem kraju je „Štajere“ najbolj razširjen.

Ljutomer. Franc Jožefova šola v Ljutomeru priredi v nedeljo, dne 8. t. m. v restavraciji g. I. Kukovca tombolo. Začetek ob 6. uri zvečer.

Slovenska ljudska posojilnica v Mariboru bo začela poslovati v soboto dne 7. marca na Grajskem trgu poleg gostilne „Pri črnem orlu“.

Ljubljanska zadržna zveza je otvorila svojo podružnico za Štajersko v Mariboru s 1. marcem t. l. in bode imela svojo pisarno poleg Slovenske ljudske posojilnice na Grajskem trgu. Pisarniški ravnatelj bode g. Vlad. Pušenjak, znani organizator spodnoštajerskega združenstva.

Osebnosti. Imenovani so: sodni oficijal A. Skaza v Mariboru za nadoficijala, nadoficijal M. Dernouc v Št. Lenartu za voditelja zemljiške knjige v Mariboru, oficijal H. Wudia v Mariboru za nadoficijala v Št. Lenartu.

S šole. Nadučitelj v Št. Petru na Medv. selu je postal g. Fr. Korbar, šolski vodja od Sv. Primoža na Pohorju; učiteljica na slovenski šoli v Št. Ilju v Slov. gor., gđc. Antonija Ravnihar iz Št. Jakobu v Slov. gor., stalen je postal učitelj Radovan Mejovšek na Reki. V pokoj je stopila učiteljica Ana Pfeifer v Velenju.

Staritrg tik Slovenjgradca. Predstava dne 23. febr. se je prav dobro obnesla. Čeravno je bilo ta dan v bližnji okolici polno veselice, je bilo vendar veliko občinstva. Pokazalo se je zopet, kako visoko čislajo vsi milostljivega g. kanonika in dekana v Staremtrgu, kojemu na čast se je vršila veselica. Igralo se je prav lepo. Vsi so igrali svoje vloge

prav točno in natančno, tako da je odmeval vedno smeh po lepih prostorih. Tudi v Pamečah se je igralo z istim uspehom. Le tako naprej!

Kebelj na Pohorju. Želja, ki smo jo že mnogokrat izrazili, posebno lani ob času državnozbornske volitve, se nam je dne 16. svečana t. l. izpolnila, namreč, da tudi osebno poznamo našega državnega poslanca g. F. Pišeka. Udeležilo se nas je tega shoda nad tristo mož, med temi tudi nekaj št. Jungertov na čelu s svojim županom Ant. Štefane. Ob 12. uri otvori shod zaupnik K. Z. J. Potnik od št. Jungerte. Za predsednika je bil izvoljen zaupnik K. Z. Andr. Gričnik; podpredsednik Ant. Štefane, župan v št. Jungerti; zapisnikar Fr. Golčer, trgovec v Čadramu. Predsednik ves presenečen nad tako ogromno udeležbo predstavi dosedaj osebno še nepoznanega državnega poslanca g. F. Pišeka ter v jednatih besedah pove, da takšne časti, kakor danes, naša župnija še ni imela, namreč da bi njo bil kateri poslanec obiskal in tukaj razvijal svoje delovanje v državnem zboru. Potem odda besedo drž. poslancu g. F. Pišeku, kateri si je s svojim mirnim nastopom in značajno besedo pridobil srca vseh navzočih. Iz njegovega dve uri trajajočega govora smo spoznali, da smo si res izvolili poslanca, kakoršnega smo želeli. Udeleženci so mu že med govorom živahno pritjevali, ob koncu pa gromoviti živio-klici skoraj niso hoteli potihniti. K besedi se oglasi tudi zaupnik K. Z. g. J. Potnik od št. Jungerte in nam prav v živih in navdušenih besedah oriše namen K. Z. ter vabi vse v njen tabor. Da se lahko tudi priprosti kmet visoko izobrazí vsled dobrega branja, nam je končno domači g. župnik postavil za vzgled g. Pišeka in g. Potnika, ki nista obiskovala visokih šol. Na poziv predsednika za pristop h K. Z. se je večina oglasila. Sprejete so bile tudi resolucije, v katerih izrekajo volilec, zbrani na shodu S. K. Z. na Keblju, popolno zaupanje svojemu državnemu poslancu g. F. Pišeku. Zahtevajo pa, da delajo poslanci to, da ostanejo meje za uvoz tuje živine zaprte in da se lovska postava predrugači in sicer v prid kmetu. Potem tudi ustanovitev kmetijske šole za Spod. Štajersko in sedemletno šolsko dobo, zadnje dve leti pa poduk o kmetijstvu. Ta shod naj nam bo jasno načrtana pot k boljšim časom.

Slajna zmaga Slovencev pri volitvah v okrajni zastop brežiški. Dne 17. t. m. so bili slovenski kandidati gg.: Franc Balon z Bizeljskega, M. Balon iz Brežic, Franc Gerec iz Pišec, Jože Jane-

Nekega večera ga je gospodar, ki je pri njem pasel živino, vrgel na cesto; ne vem, ali je imel k temu ravnanju kak povod ali ne. Kakor divja mačka se je vrgel na tla, nekaj časa tako pomišljal, ali bi zagnal surovežu kamen v glavo ali le samo v okno; pa kmalu se je spametoval, se zopet vzdignil in zbežal v Pariz. Tukaj se je lotil v treh mesecih treh rokodelstev in imel ravnatelja mojstrov, kateri so bili vsi z njegovim delom jako zadovoljni, nikakor pa ne z njegovo svojeglavnostjo in zato ga je zapodil vsak po preteku par tednov. Ko je videl, da on nikakor ni ustvarjen za rokodelca, se je dal zapisati med vojake-konjenike, da bi dosegel tako nekaj večjo prostost.

Zdaj je postal Pipec velik gospod: smel je snaziti konje, pripravljati krmo, čediti hlev in kar je še takega. Pa kmalu ga je srečala pamet, in ko se je to zgodilo, je videl, da ima tukaj še mnogo manj prostosti kakor pri kateremsibodi rokodelcu. Na svojo žalost je še vrh tega opazil, da se vojaškega stanu ne more tako hitro odkrižati kakor se je poprej zgodilo z čevljarstvom in zidarstvom, in ko je poskušal se rešiti vojaške suknje s svojeglavnostjo, jo je zagazil še-le prav globoko, namreč v luknjo. Zaslužil si je celo vrsto odlikovanj pred drugimi tovariši in sicer v ječi ali na klopi — takrat so se namreč na Francoskem vojake kaznovali tudi telesno — ali kakor drugače, tako da bi si lahko v pratiki, če je sploh katero imel, podčrtal vsak drug dan rdeče in modro, ker so njegovi predstojniki skrbeli, da je imela njegova koža od palice tudi isto barvo. Naposled se je cela stvar zdela vendar obema, to je Pipecu in polkovniku preneumna in oba sta sklenila se ločiti. Pipec je skušal zbežati, polkovnik pa, ki se ni mislil ločiti na tak način, ga je dal ujeti in zapeljati v trdnjavo k vojaškim kaznjencem, kjer je dobil nekaj priprostejšo uniformo: namesto sablje je namreč no-

sil lopato in namesto konja je porival pred seboj samokolnico.

Tukaj se je obnašal Pipec nenavadno mirno in radno. Sicer pa bi mu to tudi ne bilo svetovati, ker tam se z junaki, ki nosijo mesto zaslužnega križca na levi rami veliko lopato, nikakor ne šalijo. Naš trobentač je namreč uvidel, da je poveljnik trdnjave in ž njo vred tudi kaznjencev veliko mogočnejši nego sam in se je vklonil, kakor stori to pred sila vsak pameten človek, češ ovca se ne more z bikom bosti. Povrh je imel tukaj ravno toliko ali pa še več sreče ko pameti.

Poveljnik kaznjeniškega oddelka je nekega jesenskega popoldneva padel v poln jarek vode, ki je obdajal trdnjavo, in se je tudi kakor se to spodobi tako velikim gospodom, junaško potopil na dno, kjer se je vrh vina, ki ga je bil spil poprej, do sita napil tudi vode. Ker ni Pipec nikdar mnogo maral za vodo, se mu je poveljnik od srca usmili; skočil je torej za njim v vodo in ga rešil z lastno nevarnostjo. Zaradi tega plemenitega in junaškega dejanja mu je bil ostali del kazni odpuščen in čez malo časa se je že nahajal v mestu Oran v Alžiriji. S to premestitvijo se začne novo poglavje v življenju našega Pipeca.

(Dalje prihodnjič.)

Smešnice. Policaj (ki žene v zapor jako razcapanega tafa): „Kako ta lump izgleda! Sramota je res, s takim capinom iti!“ „No, no“, pravi tat, „s policajem iti tudi ni nobena čast“.

Mati k Frančku: „Poišči si vendar drugega prijatelja: ta Jožek je vendar vedno zadnji v šoli.“ Franček k materi: „Ravno zato ga imam tako rad, kajti, če on ne bi bil zadnji, bi pa bil jaz.“

žič iz Bizeljskega, Miško Janežič iz Kapel, Jože Kovarčič iz Glogovega Broda, Andrej Levak iz Brežic in kompromisni kandidat Alfred baron Moscon iz Pišec od veleposesnikov izvoljeni soglasno z 18 glasovi; ena glasovnica je bila prazna. V volilno komisijo so bili soglasno izvoljeni gg. baron Moscon, dr. Ivan Benkovič in Franc Gerec. Nemci so se vzdržali volitve, ker bi komaj 10 glasov mogli za svojo listo oddati. Slovenski volilci so do zadnjega moža došli na volišče.

Koroške novice.

Zelinje pri Velikoven. Tukaj se vrši od 15.—22. sušca sv. misijon, ki ga vodita gg. oo. Donat Zupančič in Ladislav Hazemali, oba kapucina iz Celja. Pričakovati je velike udeležbe ne samo iz domače, temveč tudi iz okoliških župnij. Bog daj uspeha in blagoslova!

Poškodovan je bil od brzovlaka pri Grabštajnu hlapec Andrej Ostej, ker je porabil železnico za pot. Brzovlak mu je zadal precejšnje težke poškodbe.

Pri „ekserciranju“ ustreljen je bil v nedeljo 16. m. m. hlapec Wriesnig v Waltendorfu pri Celovcu. Trije hlapci, Wriesnig, Porč in Goš so se vežbali po vojaško, med katerimi je imel poslednji tudi puško. Wriesnig je bil poveljnik tega „krdela“ ter je dal povelje „ogenj.“ Goš je pomeril in ustrelil ter zadel poveljnika samega, kateri je od kroglice zadet, se zgrudil mrtev na tla. Seveda bo imelo to „ekserciranje“ slabe posledice za hlapca Goša, ker je imel puško ostro nabasano.

Utopljenko so našli v vodi pri Frežah. Pri trupu, katero je začelo že gnjiti, so dobili znesek 50 K, drugega nič. Domneva se, da je ženska, vračajoč se iz semnja, zašla po noči v potok in utonila.

V Celovcu je umrl dne 18. m. m. g. Simon Janežič, bivši ravnatelj družbe sv. Mohorja, v 67. letu.

Dobrlaves. Naše slov. izobraževalno društvo je priredilo v nedeljo, dne 23. svečana svojo mesečno zbovoranje in obenem tudi veliko ljudsko in predpušno veselico. Na sporedu je bil, pozdrav predsednika, kateri pa poda besedo g. dr. Cukala iz Celovca. Govornik je razpravljal o verski svobodi na Ruskem; njegovim besedam je sledilo veliko navdušenje in odobravanje. Nato pa nastopijo društveni igralci in nam uprizorijo igro „Čevljar“, ki je povzročila med občinstvom veliko smeha in zadovoljnosti; vsi igralci so rešili svoje vloge izvrstno in spretno. Tudi tombola je povzročila veliko smeha in občinstvo je bilo bogato obdarovano. Na zadnje pa se je še predstavljala vesela burka „Kmet in fotograf.“ Pozabiti pa ne smemo na naše tamburaše in pevce, ki so nas razveseljevali pozno v noč. Ker nam naše društvo ponuja toliko lepih in koristnih nauk, kakor tudi dobro in pošteno zabavo, bi bilo želeli, da bi se ga toliko bolj oklepali.

Drsanje na Vrbskem jezeru je letos zahtevalo štiri žrtve.

Iz Št. Petra na Vašinjah. (Prvi štajercijanski shod.) Znani in edini štajercijanec pri nas, J. Dular je napravil v gostilni pri Stautmanu ustanovni shod novega društva, ki ga hoče imeti brez klerikalcev, brez liberalcev in brez nacionalcev. Ta mož je silno moder, vse modrosti se je pa naučil iz „Štajerca“. Toda slabega učenika si je izbral. Ker se je bal naših mož, da bi mu ne ugovarjali, je spremenil javni shod, ki ga je imel naznanjenega, v shod po § 2, po katerem se smejo takega shoda le povabljeni zborovalci udeležiti. Vabila na shod pa skoraj nobeden ni imel, zato je bilo mogoče, se ga udeležiti našincem, socijaldemokratom in nacionalcem. Na budalosti, ki jih je mlatil naš Dular in ki se jih je naučil iz „Štajerca“, mu je hotel ugovarjati en našinec in si je napravljaj zapiske. Pa ne boš! Ven je moral. Njegove besede, ko je odhajal, so bile: „Če prav govorite, me pustite pisati, če ne, pa farbate svoje poslušalce!“ Tudi socijaldemokrat in nemški nacionallec sta morala zapustiti shod. Nepostavno je ravnal tudi, ker je že, ko niti od glavarstva potrjenih pravil ni imel, nabiral udeležence za društvo. Vprašamo c. kr. okrajno glavarstvo: „Ali so mu znane te nepostavnosti, ali je bil ta modrijan, ker se ni ravnal po postavi, postavno kaznovan, in če ne, ali misli c. kr. glavarstvo z njim, postavno ravnati? Tak človek, ki niti shoda ne zna postavno sklicati, naj ustanovi in vodi stranko? Kdo se ne smeje nerazsodnim kmetom,

ki takemu človeku verujejo, ki jim obeta zlate gr dove, pa ne ve, kako jim jih bo sezidal? Ali ne bo z novim društvom, če se tudi ustanovi, tako, kakor s premogom, ki ga je pred nekaj leti začel tu možak kopati. Takrat je hotel postati bogat podjetnik; sedaj hoče postati poslanec nove kmečke stranke. Kakor ni ostalo njemu in njegovim prijateljem, ko so kopali premog, drugega kot zasmeh, tako ga tudi zdaj, če pri svoji misli ostane, drugega ne čaka — če le ni vse limanca nemško-nacionalne stranke iz Velikoveca, katera si glasov pri deželnozborski volitvi ne bo mogla na drug način dobiti, kot z zvijačo. Zato hočemo to, takoimenovano nepristransko kmečko gibanje z vso natančnostjo zasledovati.

Borovlje. Pri občinskih volitvah Svetna vas so v vseh treh razredih zmagali naši.

Koroški nemški kmetje so imeli v Celovcu zbovanje, na katerem so si ustanovili svojo Kmečko zvezo.

Društvena kronika.

Ljutomer. Igra „Sanje“, ki jo je uprizorilo „Bralno društvo za ljut. okolico“, je uspela prav dobro. Kljub slabemu vremenu in kljub raznim plesom, ki na svoj način širijo neomiko in nesrečo med ljudstvom, je bilo mnogo občinstva. Mladeniči igralci in angel varih so dobro rešili svoje vloge. Vse glavne vloge so bile v dobrih rokah. Marsikateri gledalec je v dijaku Vinku spoznal samega sebe. Četudi pri njem zmaguje angel varih, ali pa znabiti zviti zapeljivec, ki je lažnjivec od začetka, to vsak sam za se najbolje čuti in zna. Žalibože je dandanes mnogo takih, ki ne poslušajo milih opominov angela varih; kar pa jim našepeče hudoba, tega se poprimejo z vsemi štirimi. Če jim je to v srečo ali v nesrečo bodo prej ali slej gotovo spoznali. Da bi le ne bilo prepozno! „Dobrih prijateljev“, Vinkovih, ali jih ne najdeš vsak dan v življenju? Koliko mladeničev, dobrih, blagega srca, ki imajo zgledne stariše, se pogubi ravno po slabi tovaršiji! Res je: po slabi tovaršiji rada glava boli! Mladina, uči se od Vinka, kako nevarna je slaba tovaršija! Ničvredni, pokvarjeni prijatelji, prijateljice te gotovo speljajo na led! Le prevečkrat zastoj jokajo in žalujejo dobri stariši! Mladenič predsednik, Matija Babič, je pred igro na kratko razložil njeno vsebino. Prav primerno je vzpodbujal mladino, naj se varuje zapeljivosti, naj si skrbi za dušno in telesno zdravje; zakaj le iz čile, čvrste, krepke mladine bodo izšli neustrašeni borilci za vero in dom! Če bo naša mladina zvesta zvišenim vzorom, potem tlačeni, teptani domovini zasije solnce prave in ne lažnjive svobode! Varuj se greha in delaj dobro, to je prava svoboda, ki vodi k Bogu! Tudi „Slov. pev. društvo v Ljutomeru“ je s svojim vzornim nastopom pod spretnim vodstvom g. Zacherla pokazalo, kaj premore. Bil je to lep večer za pevsko društvo. Z burnim ploskanjem je občinstvo sledilo mili slovenski pesmi. Uspeh, priznanje, ki ga je žel g. pevovodja, naj mu bo zadoščenje za razne žalitve od gotove strani! Pevsko društvo se je popolnoma pomladilo in nastopa z mladeniško navdušenostjo. Le tako naprej! Naj bi takemu poučno-zabavnemu večeru sledili še drugi!

Št. Ij v Slov. gor. Kmet. bralno društvo ima občni zbor dne 8. marca po večernicah v gostilni g. Bauman.

Sv. Jurij v Slov. gor. Naše društvo „Edinost“ je priredilo dne 9. svečana t. l. veselico z lepim sporedom. Pozdrav je govoril mladenič Voglar, in je podal obenem kratek pregled dosedanjega društvenega delovanja. Brezner Anton je deklamiral Gregorčičevo pešem: „Življenje ni praznik.“ Igra „Pravica se je izkazala“ je dosegla popolni uspeh. Vsak igralec je bil kos svoji nalogi, zlasti sta se izvrstno držala berač in Abraham. Izmed pevskih točk ste krasni zlasti: „Slovan na dan“ in „Naše gore“, mila in prisrčna pa „Na straži.“ G. Kramberger Franc, tajnik posojilnice je pojasnjeval nov sistem hranilničnih nabiralnikov ter govoril o varčevanju, ki bi mu se naj privadila zlasti mladina. G. župnik Lah od Marije Snežne je povdarjal velik pomen bralnih, gospodarskih društev, zlasti v obmejnih krajih, kjer bi naj bila povsod dobra društvena postojanka. Dne 23. svečana se je igra ponovila in dodala še Vošnjakova „Svoji k svojim.“ Obenem se je vršil občni zbor bralnega društva „Edinost“. V letu 1907. je društvo priredilo dve javni veselici s tremi gledališčenimi igrami, z govori, deklamacijami in s pesmimi. Zna-

menit je, bil posebno zgodovinski govor, ki ga je imel g. dr. Fr. Kovačič o zgodovini šentjurskega kraja, kjer so imeli nekdanji Rimljani svoje taborišče in naselbino. Društvenih knjig se je prebralo 712. Udov je imelo društvo 86. Dohodkov je bilo 257 kron 69 vin., stroškov 255 kron 69 vin. V odbor so voljeni možje, katerim se vzljubi dela in ki bodo zastavili vse svoje moči, da bode društvo tudi v bodoče izvrševalo svojo izobraževalno dolžnost. Pevski zbor je posebno pri prosti zabavi neumorno peval in ako so nam hitro minile ure v prijateljskem občevanju.

Cezanjevci pri Ljutomeru. Bralno društvo si je za leto 1908. izvolilo sledeči odbor: Predsednik: Al. Dunaj, mladenič; podpredsednik: Alojzij Kšela, kmet; tajnik: Frančišek Rauter, mladenič; blagajnik: Ivan Zavratnik, kmet; knjižničarica: Iv. Lebarič, mladenka; odbornik: Vinko Kosi, kmet; zunanji odborniki: Anton Pihlar, Anton Stanjko, Jožef Kolar.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Tukaj se je ustanovilo vojaško veteransko društvo, katero že šteje mnogo dobrih in poštenih društvenikov, ki jamčijo, da bode društvo dobro napredovalo. Razun tega novega društva je tukaj tudi posojilnica, prva štajerska trtničarska zadruga, čebelarско društvo in tako dalje. Vsestransko je tukaj nazvita združna misel in napredek.

Gomilsko. Ponosno sme biti „Bralno društvo“ na svoj občni zbor, zakaj pokazal je ta dan, da je društvo delovalo častno in plodonosno. V odbor so izvoljeni samo delavni možje in mladeniči. In zato je lahko upamo, da bo delovanje našega društva tudi v tekočem letu uspešno napredovalo. Naših fantov in deklet je vsako nedeljo natlačena soba pri izposojevanju knjig, in zato ni čuda, da se je preteklo leto izposodilo 1156 knjig. Zatorej, dragi mladeniči in dekleta, oklenite se našega bralnega društva in pristopite vsi brez izjeme v društvo! Udnina znaša le 1 krono.

Iz Slivnice pri Mariboru. Bralno in izobraževalno društvo v Slivnici je imenovalo č. g. dr. Ant. Medved, c. kr. profesorja v Mariboru, svojim častnim članom. V nedeljo, dne 16. m. m. mu je državni poslanec Fr. Pišek kot predsednik društva v slovesnem zborovanju izročil častno diplomu, ki je zelo lepo delo tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Mladini.

Pismo mladeničem.

IV.

Korajžni so mladeniči. Kako se včasih kličejo na korajžo! Samo, da ta korajža ni vedno na svojem mestu. Koliko preprirov in tepežev povzroči nemuna mladeniška korajža! Čudno, pa ravno tam, kjer bi morali mladeniči korajžni biti, kjer bi morali svojo korajžo pokazati, so pogostoma zelo boječi in strahopetni. Posebno v **verskih rečeh** jim manjka mnogokrat poguma.

Ta ali oni bi še vstopil v Marijino družbo, pa boji se, češ, kaj bodo pa tovariši rekli. Imeli bi ga za svetohlinca. Ta ali oni bi še rad pristopil h kalliškemu izobraževalnemu društvu, pa liberalnih svojih tovarišev se boji. Imeli bi ga za mračnjaka, mogoče za podrepnika duhovnikov. Ta ali oni bi se še v slabih družbah rad potegnil za vero in za duhovnike, če se sramote, a boji se zbadanja, imeli bi ga za klerikalca.

To je strah pred ljudmi. Nekdo ga je popisal prav dobro. Rekel je: Strah pred ljudmi je znotraj votel, zurnaj ga pa nič ni. In koliko dobrega opusti jo mladeniči iz strahu pred ljudmi!

Strah pred ljudmi je sramoten.

Kaj pa je umrljivi človek, da se ga tako bojiš? Danes še živi, jutri ga že ni več. Boj se rajši Boga! Kaj pa se ti je treba bati, če se ti ljudje rogajo! Sv. Avgustin pravi: „Mislite in govorite o meni, kar hočete, da me le moja vest ne teži!“ Ali ti more zbadanje in zmerjanje kaj škodovati? Kdor se sramuje svoje vere, se sramuje Kristusa, ga tako rekoč izda, je podoben Judežu. Pri sv. krstu si obljubil Kristusu zvestobo, pri sv. birmi si postal njegov vojščak, zdaj pa se sramuješ njegove zastave! Najbolj ničvredni ljudje so izdajalci. Ti se sramuješ Kristusa, enkrat se bo pa Kristus tebe sramoval.

Strah pred ljudmi je tudi velika nespamet.

Ali ni nespamet pred ljudmi se bati, pred Bogom pa ne? Nespamet je, mladenič, ako se pred greš-

niki sramuješ svojega krščanskega prepričanja. Kaj mislite, da bote mogli svetu sploh kdaj ustreči! Storit, kar hočete, svetu ne bode nikdar prav storili. Vse dni lahko slišite sodbo tistih, ki skušajo dopasti grešnemu svetu in pravijo, da vsem ljudem nikoli ni mogoče ustreči. Saj sam Zveličar ni bil tako srečen, da bi vsem ljudem ustregel. Nekaj je rekel: „Ko je Janez nastopil in ni jedel in ni pil, reklo se je, da ima hudobnega duha. Ko pa je prišel sin človekov, in je in pije, pa pravijo, ta človek je požeruh in pijanec, prijatelj cestinarjev in grešnikov!“ Ne boj se sodbe ljudi, ne daj se od nje premotiti, če ti le vest ničesar ne očita! Ako si prepričan, da imaš prav, če po svojih katoliško-narodnih načelih živiš, čemu se vprašuješ, kaj bi storil, kako bi živel. Ako si pred Bogom pošten, sodba ljudi ti ne bo mnogo škodovala.

Vprašajmo se: Kdo so pa tisti, ki zaničujejo poštene, krščanske mladeniče? Ali so to najboljši ljudje? Ne, to so navadno tiste izgubljene duše, ki v skrbeh za posvetno in v posvetnem razveseljevanju pozabijo na nebeški poklic in žele, da bi tudi drugi pozabili. To so oni mehkužneži, ki imajo razum le za uživanje in za razuzdanost in zato nočejo ničesar vedeti o tem, da mora duh biti gospodar črez meso. To so oni ošabneži, ki se sami povzdigujejo črez druge, pa so puhle glave.

In česar se je bati tistim, ki živijo po svojih trdnih krščanskih načelih? Morda praznih govoric? Morda zabavljic in priimkov, s katerimi jih ometa vajo? A, to so le prazna imena in častni naslovi za tiste, na katere merijo.

Ako vse to pomislimo, kdo so tisti, ki se norčujejo iz katoliško-narodnih mladeničev, kako se norčujejo, potem nas vse to ne more odvrniti od resnice. Liberalcem in brezbožcem ni nič prav, karkoli poštene ljudje naredijo. Ako živiš pravično po božjih postavah, pravijo, da si hinavec, ako živiš trezno, pametno, pravijo, da življenja ne razumeš. Tem ljudem pravi že knjiga knjig, sv. pismo, so tisti gnjusoba, ki hodijo po pravih potih. Liberalci so podobni kamelam, ki v čisti vodi z nogami blato razteptajo in vodo skale, zato, da jim ni treba v čisti, snažni vodi gledati svoje nelepe, grbaste postave. Ravnpako nočejo brezbožniki videti poštenega, značajnega življenja pravičnih, ker bi v tem zagledali svoje lastne strasti in pregrehe.

Pa za čudaka te imajo, praviš. Moj ljubi, ti ljudje imajo vse za čudake, ki se nočejo klanjati njihovi brezbožni načelom.

Strah pred ljudmi je velika zmota.

Nobeden naj nikar ne misli, da zaničevalci katoliško-narodnih načel v sreč res tako mislijo, kakor govorijo. Pač jih za nekaj trenutkov pograbi morda jeza nad bližnjiki, a čeprav se hučujejo na zunanje, v sreč pa le značajneže hvalijo, občudujejo in si sami žele, biti njim enaki. Bodi prepričan, dragi mladenič, da te bodo liberalci, ako svojo dobro prepričanje srčno in odločno zagovarjaš, veliko bolj spoštovali, kakor če bi je bil strahopetno zatajil. Iz strahu pred ljudmi resnico zatajiti, ni lepo, je človeka nevredno.

Npustrašenost mora vsakdo spoštovati. Poslušajte! Generalni superior Sulpiciani Emerij pride nekdanj k velikemu cesarju Napoleonu. Cesar začne smeti papeža in njegove pravice. Pobožni in učen menih zagovarja z apostolsko gorečnostjo nedotakljive pravice papeževe. Vsi navzoči se tresejo in bojijo za življenje menihovo. Kaj bo rekel vsemogočni Napoleon? Kako se bo godilo ubogemu menihu! Pa glejte, neustrašenost je dopadla cesarju! Rekel je: Dopade se mi, da se z menoj tako govori. Mladeniči! Potegujte se neustrašeno za svoja krščanska načela! Le junakom se zмага zagotavlja. Kadar bodo tovariši na tebe zabavljali, naj se ti nikar hlačice ne tresejo. Odvrni samodušno, da sam veš, kaj in kako ti je ravnati! In če te zasmehujejo, ker delaš zmiraj in natančno po svoji vesti, naj se posmehujejo, pomilovanja vredni! Kadar pa govorijo proti veri in proti cerkvi, zavrne jih in jih potem urno zapusti! Res niso vredni, da bi se dalje z njimi pričkal in prepiral. Prišla bo ura, ko bodo svojo zmoto spoznali, da le ne bi bilo prepozno! Sploh govori, kadar je govoriti treba! Postopaj vselej odločno! Zagovarjaj se mirno, a srčno! In premagal boš strah pred ljudmi, kar ti tudi iz srca želi mladolinoljub

Ev.

Cerkvene zadeve.

Duhovna gredica. Da bi verniki s spokornim duhom preživeli postni čas in se vredno pripravili za veliko noč, je sv. cerkev v svoji tretji zapovedi zapovedala štiridesetdanski post. Mnogi so pa dandanes, ki sv. post malo ali celo nič ne cenijo, da, žal, tudi takih Slovencev ne manjka, ki post zaničujejo, zasmehujejo in nalašč prelamljajo. Kdor hoče biti bolj „nobel“, ne sme poznati postne zapovedi. In vendar so sadovi sv. posta neprecenljivi. Post je hasnovit blagoslov za telo in za dušo. Ako hočeš imeti zdravo telo, postiš se. Post je oče zdravja. Zaradi nezmernosti jih je že mnogo umrlo; kdor pa je zmeren, si podaljša življenje, uči sv. pismo. In kaj je „dijeta“, ki jo ukazujejo zdravniki, kaj drugega je nego post?! Najslavnejši zdravnik starega veka, pagan Hipokrat, je doživel lepo starost 140 let, kar je sam pripisoval postu; nikdar se namreč ni najedel do sita. Drugi slavni zdravnik Galen se je postil vsaki deseti dan, da si je ohranil ljubo zdravje. In kdo ne ve, kako so stari puščavniki po sto in še več let dočakali v vednem in ostrem postu?! Pa se kdo izgovarja: „Da, da, je vse prav lepo, toda moj želodec ne prenaša postnih jedi!“ Ampak, brate, ali ni to le pretveza in lest tvoje slastne sladkosnednosti, ki se potaji kakor prekanjen lisjak, da lažje zgrabi svoj plen. Poskusi vendar resno in uveril se boš, da je mogoče; v slučaju pa, da imaš res bolan želodec, imaš tem več in tehtnejši vzrok, se postiti, da kmalu ozdraviš. Post je pa tudi zelo koristen za dušo; razsvetljuje razum in krepi voljo. Kakor oblaki luno, zakrivajo megle trebuha duši božjo modrost. Pritrgaj si, in trezen bo tvoj duh in gospodar tvojega telesa! Post je oče čednosti in kreposti, ki pomaga od skušnjav stiskani duši k popolnosti. Zakaj je dandanes toliko sužnjev nizkotne pohotnosti, posebno med mladino? Kreпки mladenči in brhka dekleta venejo kakor rožce, ki jih slana pomori, in zibnejo v prežgodnji grob! Zakaj? Ker s postom ne krotijo svojih tajnih strasti, zato jim iste pijejo mozeg iz kosti! Že stari naravoslovci n. pr. Plinij, so učili, da postane črni orel, če dolgo strada, bel. Obrni to na svojo dušo!

Imenovanje. Minister za uk in bogočastje je imenoval č. g. dr. Avgušтина Stegenšek, profesorja na mariborskem bogoslovju, konzervatorjem osredne komisije za preiskavo in ohranitev umetno-zgodovinskih spomenikov. Cestitamo!

Duhovske vesti. V začasni pokoj stopijo radi boleznì č. g. Anton Postružnik, kaplan na Prihovi ter se preseli k Sv. Križu pri Ljutomeru, č. g. Anton Pintar, kaplan v Vuzenici in č. gospod Anton Bukovšek, kaplan v Kozjem. — Prestavljen je č. g. Ivan Jelšnik iz Št. Jurija na j. ž. v Kozje in č. g. Jožef Panič iz Pilštanja v Vuzenico. V Št. Ilj je prišel za kaplana č. g. Ant. Bolkovič.

Razno blago.

Prošnja do † Božidarja Flegeriča prijateljev in znancev.

„Večni popotnik Slov. goric“, pesnik in pisatelj slovenski, Božidar Flegerič, je minulo leto za vselej zatisnil svoje trudne oči.

Pesnikovo truplo počiva v domači župniji Sv. Bolfenka pri Središču, in ker gomila njegova nima primerne spomenika, zato je izreklo mnogo Flegeričevih ožjih prijateljev in znancev željo, naj bi se pokojnemu pesniku na gomili postavil dostojen nagrobnik, in naj bi se v njegovo domačo hišo v Vodranci vzdala spominska plošča.

To željo upoštevajoč se je nedavno v Središču osnoval poseben „Odbor za Flegeričev spomenik“, ki si je postavil nalogo, poskrbeti, da se uresniči zgoraj navedena želja častilcev Flegeričevega spomenika.

Rodoljubi slovenski, zlasti pa vi, prijatelji in znanci pokojnega pesnika! Do vas se obračamo tem potom z iskreno prošnjo, da nam z denarnimi prispevki pomagate izvesti nalogo, ki smo si jo naložili. Nikdar več ne bode popotni Flegerič potrkal na vaša gostoljubna vrata — prispevek, ki nam ga pošljete, je poslednji čin pijetete, ki ga doprinesete Flegeriču v spomin.

Blagohotne doneske, ki se bodo po časopisih objavili, sprejema Ivan Kolarič, tržan v Središču, kakor tudi vsak odbornik.

Ako se nabere o pravem času primerna svota denarja, se bode letos meseca avgusta s primerno slavnostjo odkril na gomili pri Sv. Bolfenku Flegeričev nagrobnik, doma na Flegeričevem domu pa se bode odkrila spominska plošča.

Odbor za Flegeričev spomenik v Središču, dne 10. februarja 1908.

Bitka med stradajočimi otroci. V Nju-Jorku vlada sedaj strašno pomanjkanje vsled velikega števila ljudi brez dela. Neki milosrčen gostilničar je dal oznaniti, da bo pogostil stradajoče otroke svojega okraja. Zbralo se jih je toliko, da niso imeli prostora. Med revčeki je nastal krvavi boj za kosček kruha. Gostilničarju so pobili vso upravo. Zadnje dni je vsled hudega mraza beda še narastla.

Človek in smodka se iz početka povijata, ko nečeno postaneta oba pepel; človek, kadar ga donejo v zaboj, smodka pa, kadar jo vzamejo iz zaboja.

Lojzek: „Mati, ali je res, da labud pred smrtjo poje?“ Mati: „Ne vprašaj tako neumno! Ali naj po smrti poje?“

V gostilni: Oče k Pepeku: „Pepek, če te bodo mati vprašali, koliki vrčkov sem danes izpil, moraš reči štiri. Ali si razumel?“ Pepek: „Da, oče.“ (Doma.) Mati: „Pepek, koliko vrčkov so pa danes oče spili? Pepek jecljaje: „Šti-ri, mati.“ Mati: „Tako, tedaj štiri? Koliko vrčkov so pa plačali?“ „Pepek: „Deset“.

Velika porcija. Gost k natakarju: „Vi ste mi samo krompir prinesli, kje pa je zrezek“. Natakar: „Prosim le bolj natanko pogledjte!“

Sodnik k tatu: „Vi, to ste vendar mogli takoj videti, da mošnja, ki ste jo našli, ni vaša.“ Tat: „To že, pa denar v mošnji se mi je zdel pač silno znan.“

Književnost.

Družbine bukvice za dekleta, ki so pri dekliški ali križevski družbi in tudi za druge pobožne žene. Spisal Jožef Rozman, pokojni konjiški nadžupnik. XIII. natis. 1908. Ni boljšega molitvenika za dekleta, kakor sol „Družbine bukvice“. Novi natis je v vsakem oziru popravljen. Tudi oblika je zelo prikupljiva. Ker knjiga obsega 583 strani, je cena zelo nizka. V platno vezane veljajo Dekliške bukvice 3 K, vezane v usnje in zlato obrezo 4 K. Naročijo se pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Venec pobožnih molitev in svetih pesmi za očitno in domačo službo božjo. Spisal Lavrencij Herg. Osmi pomnoženi natis. Ta knjiga ima dva dela: molitvenik in pesmarico. Dobi se oboje skupaj vezano za 3 K 50 v, pa tudi vsak del zase vezan po 2 K. Molitvenik ima toliko lepih molitev in naukov, pesmarica pa blizu 600 tako lepih pesmi, da svetujemo vsaki slovenski hiši, naj naroči to izvrstno knjigo. Dobi se pri trgovini Cirilove tiskarne v Mariboru.

Listn'ca uredništva.

G. A. F., Ribnica: Prisrčno se Vam zahvaljujem za blagohotno informacijo. Bil sem opozorjen že tudi od druge strani, a toliko nisem vedel, kakor zdaj. Prosim, poročajte kaj iz Vašega kraja! Poklon! — G. P. Z., Svaritrg: Blagovolite vzeti na znanje, da je uredništvo „Našega Doma“ popolnoma samostojno in ločeno od uredništva „Slov. Gospodarja“. To velja vsem dopisnikom. Kdor hoče kaj prijaviti v „Našem Domu“, mora dopis poslati naravnost nam. „Naš Dom“ se kot osemletni brhki fantek vendar ne more zadovoljiti samo s tem, kar že na kakršnikoli način ne pride v „Slov. Gospodarja“. Imeti hočemo svojo skledico! — G. P. M., Studenci: Ni običajno, vračati rokopise. Sicer pa je uredništvo voljno, Vam vrniti Vaša rokopisa.

Pozor,
kmetje in fantje!

V moji lekarniški praksi katero izvršujem že 25 let, se mi je posrečilo s časoma iznajti sredstvo za rast nek je las, proti izpadanju las in za odstopanje priha (inšip) us givci to le

lor et. l.

Cena je (naoko na vsako pos): 1 lončič 3 K 50 v 2 lončiča 5 K. Prosim d se darila samo od mene N slo je: P. J. k. lekarna * Pakracn Sla n. j. Dolar se je postano po se je

Ilmeljske droge,

približno 1 vagon, še ne olupljene, se oddajo ab kolodvor Wolfsberg, (Koroško). Ponudbe sprejema Valent. Urbani, stavbinski mojster Wolfsberg, Labodska dolina (Koroško). 9

Pozor! Čitaj! Pozor!

Slavonska biljevina.

Ta je napravljena iz najboljših gorskih zelišč — ter se izvrstno in z najboljšim uspehom uporablja proti zastarelemu kašlju — bolih v prsih, — prehlajenju v grlu, hripavosti, težkemu dihanju, astmi — pljučnemu kataru, suhemu kašlju, tuberkulozi i. t. d. i. t. d.

Delovanje izborna, vseh siguren. Cena je franko na vsako pošto za 2 steklenici 3 K 40 vin., 4 steklenice 5 K 80 vin. po povzetju ali če se pošlje denar naprej. — Manj kot 2 steklenici je ne pošilja. Prosim, da se naroča naravnost od:

P. Jurišića,

656

lekarnarja v Pakracu št. 201. (Slavonija.)

Ljudska hranil. in posojilnica v Celju.

(Registrovana zadruga z neomejeno zavezo)

Glavni trg, št. 5. I. nadstropje.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo s 4 $\frac{1}{2}$ % obrestmi. — Posojila se dajejo le članom na knjižbo pri posestvih proti 5% in 5 $\frac{1}{2}$ % in na osebni kredit proti 6% obrestovanju.

V pisarni se sprejemajo vse tozadevne prošnje in se brezplačno in hitro rešujejo. — Uradni dnevi so vsak **torek** in **petek** od 8—11 ure dopoldne in od 3—6 popoldne. 8

Priporočam

se visokočastiti duhovščini, gospodom primicijantom in slavnemu občinstvu v izdelovanje umetnih cvetlic za vse svečanosti, v lepem izdelovanju dobro izučeni, izdelujem po najnižji ceni. Prosim za prav obilna naročila. **Franc Roškar** v Orešju pri Ptuj. 4 3 3

OVES
(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovitni in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleče. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 69 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Vzorci po 5 kil s pošto franko proti 3 K 20 vin. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič pri KONJICAH
:: Štajersko. ::

Obstanek trgovine od leta 1850.

Zahtevajte

zastoj da se Vam pošlje ilustrovani cenik z nad 200 slikami.

Št. 0.	Nikelnasta ali jeklena remontoir-ura 30 ur tekoča gld.	1:50
	Roskopf	2:70
Št. 2.	Nikel-anker-remontoir (regulator)	4:—
	Srebrna	7:—
	Srebrna s tremi pokrovi	8:—
Št. 24.	Nikel-anker-remontoir „Tulla“ s tremi močnimi srebrnimi pokrovi	4:30
Št. 34.	Srebrna damska rem.-ura	3:10
Št. 11.	Srebrna remontoir-ura za gospode	3:30
Št. 18.	Srebrna anker ura, 15 kamnov	5:—
	Ista z dvojnimi pokrovi	6:40
Št. 102.	Budilka z dnevnikom	2:—
Št. 107.	Kuhinjska ura	2:40

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Izvršujejo se tudi vsa v to stroko spadajoča popravila na: :: :: :: :: tančno, vestno in jako ceno. :: :: :: ::

Th. Fehrenbach,

Največja tovarniška zaloga ur

Maribor, Gosposka ul. 26. :: Filialka, Dravska ul. 2.

Ker je sedaj pomanjkanje premoga in bo huda zima skrbite za

trboveljski svitli premog

salonske brikete,

rujavi premog,

lesni premog,

:: kovaško oglje, ::

sekana drva,

rezana drva.

Vam postavi na dom

ANTON SERIANC,

trgovec z lesom in premogom.

Tu se dobi tudi cement in apno.

Telefon št. 103.

Vinogradniki pozor!

Naznanjam, da imam veliko število na suho cepljenih trt in sicer: Šipon (Mosler), Laški rizlec (Wälschriesling) in beli Burgundec, cepljene na Rip-Portalis. Cena I. vrsti 1000 komadov 160 kron. Divjake Rip-Portalis 1000 komadov 20 kron. Oglasiti se je pisмено ali osebno pri **Ivanu Novak**, pos. in trtnarju pri Sv. Urbanu pri Ptuj. 9 (1)

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani,

Dunajska cesta 19. * v Medjatovi hiši v pritličju * Dunajska cesta 19.

zavaruje

1. Proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke.
2. Proti prelomom zvonove, in

3. Za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam.

Edina domača, slovenska zavarovalnica.

Svoji k svojim!

12—7